

demokratiet kan have så principiel en modstand imod at have et styringsredskab i form af en deltagerbetaling, i og med at man tidligere selv har haft indført lige præcis en deltagerbetaling.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal prøve at udtrykke mig lidt mere klart, men taletiden er ganske kort her.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren: Når jeg siger »kollektivt aftalt«, så hænger det sammen med, at vi jo er glade for ministerens meget klare besvarelse, at det som udgangspunkt er arbejdsgiveren, der skal betale deltagerbetalingen, men så for at følge op på det, som hr. Aage Frandsen sagde, og det er vi faktisk meget enige med hr. Aage Frandsen i, er det så ikke sådan, at det alene er arbejdsgiveren, der bestemmer, hvem fra virksomheden der så har ret til at komme på efteruddannelse?

Hvis det er noget, der er aftalt overenskomst-mæssigt, og det var så derfor, jeg brugte udtrykket »kollektive aftaler«, så ville man altså på én og samme tid kunne imødekomme det, der er ministerens ønske, nemlig at få en betaling ind, som er arbejdsgiverbetalt, men til gengæld har den enkelte lønmodtager en rettighed, og det er den rettighed, som optager, tror jeg, både hr. Aage Frandsen og Socialdemokratiet.

Hvis vi kunne få ministerens tilsagn om, at der er en åbenhed fra regeringspartierne over for at gøre den kollektivt baseret, altså overenskomstbaseret, således at det er virksomheden, der selvfølgelig gennem sin uddannelsesplanlægning har det overordnede planlægningsansvar, men at også den enkelte medarbejder har en rettighed til at komme på uddannelse, så tror jeg faktisk, at vi kan bane vejen for, at vi kan komme i dialog med ministeren.

Carsten Hansen (S):

Jeg skal udtrykke min deltagelse i debatten som meget principiel med hensyn til spørgsmålet om brugerbetaling, jeg synes, at det er et meget principielt spørgsmål. Derfor vil jeg også gerne spørge ministeren, om ikke hun kan løfte sløret lidt for størrelsen af brugerbetalingen. Det ville være meget givtigt for debatten, og vi vil selvfølgelig få det afsløret senere, men det kunne være, at ministeren og regeringen allerede havde gjort sig nogle tanker om, hvor brugerbetalingen ligger henne, hvor stor den skal være på de enkelte kurser osv.

Det andet er, at ministeren ikke ville stå og gøre sig klog, og det er jo prisværdigt, men alligevel – hvis ikke en minister skulle gøre sig klog på et lovforslag, hvem søren skulle så gøre sig klog på det? Er det ikke ministerens lovforslag? Så jeg ser gerne, at ministeren gør sig klog på det, ministeren har fremlagt her, og beder hende om bl.a. at løfte sløret for størrelsen af brugerbetalingen.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Til hr. Carsten Hansen vil jeg gerne understrege, at det ikke var et spørgsmål om at gøre sig klog på lovforslaget, det var et spørgsmål om at gøre sig klog på vegne af virksomhedernes prioritering, og det vil jeg gerne afstå fra at gøre. Det var i den forbindelse, jeg brugte ordvalget om at gøre mig klog på.

Kl. 19.05

Med hensyn til deltagerbetaling og hvilken størrelse og hvilket omfang vil jeg blot understrege, at det selv ved indførelse af deltagerbetaling, som jeg gerne ser kunne være differentieret, alt efter hvilke uddannelser der nu er tale om, fortsat vil være sådan, at det er staten, der finansierer langt hovedparten af udgifterne til voksen- og efteruddannelse. Sådan vil det fortsat være.

Så jeg vil blot sige til hr. Frank Jensen, at jeg ikke på nogen måde ønsker at blande mig i overenskomster og i, hvad arbejdsmarkedets parter aftaler sig til rette om under overenskomstforhandlinger. Det ønsker jeg under ingen omstændigheder. Så jeg vil blot henholde mig til, hvad der er lovforslagets kerne, nemlig muligheden for i denne her sammenhæng at indføre en deltagerbetaling.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der står i lovforslaget, at ministeren kan indføre brugerbetaling, og at det er ministerens ret. Vi ved ikke noget som helst om, hvad ministeren kan finde på at gøre. Høj eller lav brugerbetaling, til hvem, om den er afhængig af uddannelsesart eller de pågældendes forudgående uddannelse, vi ved ingenting.

Det er så der, jeg spørger, om det er noget, man kan tale med ministeren om. Kan vi give ministeren gode råd? Hvorved ministeren jo, hvis man modtager rådet og laver en aftale, også må finde sig i, at det jo så ikke er noget, man kan lave om sådan lige hver eneste dag. Og det vil sige, at finansministerens mulighed for at sige til